Universitätsbibliothek Paderborn

De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi Parisiensis academiæ Theologi

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1525

VD16 C 4211

Ecclesiæ catholicæ authoritate, comprobari debitam sanctorum ab hominbus uenerationem III

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

Visual Library

¶ Eccl'iæ catholicæ authoritate, cõprobari debitã ſanctoꝝ ab hominibus uenerationẽ. Cap. VIII.

REligioſam p̃terea ſanctoꝝ uenerationẽ approbat
ſanctiõe publica, eccl'ia ſancta catholica paulo poſt
ſuæ a Chr̃o cõſtitutionis exordiũ, dies feſtos illoꝝ
uenerationi indicẽs, ac p diuerſa tp̃m curricula (ut
efflagitabat oblata occaſio) ipſis celebrationẽ ſolẽnẽ deſignãs.
.I. ¶ Siquidẽ primo (ut credere dignũ eſt) deiparæ uirginis Ma
riæ nõnullas ſolẽnitates celebrãdas, ipſa inſtituit, q̃bus & pau
lo an̄ nr̃a tp̃a, rõnabili ex cã, aliquas ſupaddidit, utpote cõcep-
tionis eiuſdẽ, ut uiſitationis. Deinde beatoꝝ apl'oꝝ dies ſolen-
nes, a pp̃l'o chr̃iano agẽdos ordinauit, p q̃s, illuminationis &
ſacræ fidei munus accepit. Dehinc & ſanctoꝝ martyꝝ, in u-
trolibet ſexu, q ſanctã Chr̃i fidẽ ſuo ſanguine fuſo teſtificati
ſunt. Demũ & cõfeſſoꝝ illuſtriũ, mũdi cõtemptu uitæq; ſan-
ctimonia p̃ter cæteros inſigniũ. Deniq; candidarũ uirginũ ac
cõtinentiũ, q̃ regni cœleſtis amore, blãdas mũdi cõculcarunt
illecebras, ſolẽnitates cõſtituit celebrãdas. Has quidẽ prius, il
las uero poſterius, prout diuerſa tp̃m ſucceſſione, coruſco uir-
II tutũ ſplendore in huius uitæ decurſu claruerũt. ¶ Et qm̃ non
ignorauit ipſa pientiſſima mr̃ nr̃a, multos eẽ ſanctos, apud de-
um eminẽti throno in cœlis exaltatos, q̃bus nullus dies ſolen
nis eſt peculiariter inſtitutus, unũ quotãnis deſignauit diẽ fe-
ſtũ, utputa primũ mẽſis Nouẽbris diẽ, q̃ oim̃ ſanctoꝝ cũ ingẽ
ti ueneratione ageret celebritas. Neq; his cõtenta, in q̃tidiano
ſancti altaris ſacrificio, cõmemorationẽ ſanctoꝝ ter repetẽdã
ſanxit, ut eoꝝ apud deũ patrociniis, nr̃æ preces fiant acceptio
III res deo, habeantq; diuinæ maieſtati gratiores. ¶ Omitto ho-
raꝝ canonicaꝝ officiũ, q̃tidie ab iis, q ordinibus ſactis initiati
ſunt exoluẽdũ, ex ordinatione eccl'iaſtica cuiq; ſanctoꝝ gra-
dui determinatas hr̃e lectões, orones & cętera peculiaria, quẽ
admodũ dies ipſe feſtus expoſcit. Et hæc quidẽ oĩa, p diutur-
nã cõſuetudinẽ ita obſeruata ſunt atq; corroborata, ut iã olim
tranſierint in legẽ, & ab ipſa antiq̃tate uetuſtateq; tp̃is, cũ pu-
IIII blico oim̃ cõſenſu, nõ inualidũ etiã ius acceperint. ¶ Atqui ne
mo eſt q nõ nouerit, totius eccl'iæ ſtandũ eſſe determinationi

ac uſui tã longi tpis, q̃tum ab ipſius eccľiæ teneta infantia ſub
apľis, ad hoc noſtrũ uſq; ſeculũ defluxit. Ipſa nãq; eſt ſctã mr̃
nr̃a, q̃ ex aqua & ſpũ ſctõ nos Chr̃o regenerauit, & q̃tidie ſalu
taribus ſacramẽtoꝝ antidotis, nr̃os nõ deſiſtit lethiferos cura-
re morbos. Cui nimiꝝ ut dulciſſimæ matri, debemus ex dñi p̃
cepto obediẽtiã, inclamãtis id uerbũ cõminatoriũ, in quẽuis
eccľiæ cõtemptorẽ. Si eccľiã nõ audierit, ſit tibi ſicut ethnicus Mat. 18
& publicanus. Quod nõ mõ in correptiõis fraternæ negocio
(de q̃ illic agiť ſermo) ſed & de omni alio eccľiæ publico inſti-
tuto, locũ habet & ueritatẽ. Eniuero ſi matrẽ ſecundũ carnis Exodi. 20
propaginẽ, honorari debere p̃cepit deus, illiq; obtẽperãdum
eſſe, rebellẽ aũt parẽtibus filiũ, & cõtumacẽ in matrẽ, apd̃ ma Deute. 21
giſtratus urbis reũ agi, lapidibuſq; obrui iuſſit, nõne m̃to po-
tius matrẽ ſpiritualẽ, honore proſequẽdã uoluit, eiuſq; cõſti-
titutionibus morẽ eſſe gerẽdũ? Quas ſi qs ſceleratis cõculcat
pedibus & cõtemnit, eo ipſo Chr̃m aſpnari, cõtẽptuiq; habe-
re cõuinciť, cuius ipſa eccľa, dilecta eſt ſponſa. Nẽpe ſi apľis,
& p eos, qbuſq; eccľiæ p̃fectis, dictũ eſt a dño Qui uos audit, Lucæ. 10
me audit, & q uos ſpernit, me ſpernit, æquiore ne rõne dictũ
intelligere debemus? Qui eccľiã audit, Chr̃m audit, eius ſpon
ſum & directorẽ, cuius filijs ipſe cõteſtatus eſt. Ecce ego uo- Mat. 28.
biſcũ ſum oĩbus diebus uſq; ad cõſummationẽ ſeculi. Et iteꝝ
Vbi ſunt duo uel tres cõgregati in noĩe meo, ibi ſum in me- Mat. 18
dio eoꝝ. Cuius itẽ ſpũs (q ſpũs eſt ueritatis) totã eccľiã uege-
tat, uiuificat, & regit, atq; ab omni errore noxio defendit im-
munẽ. E diuerſo q eccľiã cõtemnit, Chr̃m itidẽ, unicũ eiꝰ ſpõ
ſum cõtẽnit, ut & in deũ ipm intenteť ac intorqueať hmõi cõ
tẽptio. ¶ Qꝫ ueſanus eſt igiť, & mẽtis inops, q ſuæ innitens V
prudẽtiæ (ne dicã inſaniæ) & apud ſemetipſum ſapiens, q̃d tñ
Eſaias, Sapiẽs in prouerbijs, & btũs Paulus ad Rom̃. ſcribẽs Eſaiæ. 5
ſummopere dãnant, audet in hãc execrãdã impietatẽ prorũ- Prouerb. 3.
pere, nõ eſſe honorãdos ſctõs, nec a nobis, ſupplicibus inuocã Roma. 12
dos p̃cibus. Is reuera os ſuũ ponit in cœlũ, & linguã exacuit
uirulẽtã, qua nõ mõ in unũ aut duos, ſed & in õẽm ſanctoruꝫ
chorũ euomit blaſphemiã, & p̃ſertim in illã ſupbenedictam
ſancti ſanctoꝝ matrẽ, q̃ ſalutiferã toti mundo ſanctificationẽ

 protulit,

protulit. Q̄n quidē ſi uera eſſet ea aſſertio atq; amplectēda, nō eſſet amplius a q̄piā proferēda ſacratiſſimæ uirgini & mr̄i dei angelica ſalutatio, cœlitꝰ delata. nō em̄ a q̄piā legi poſſet, qn ipam is digne honoraret, & p̄claris efferret laudibꝰ. Nō eēnt p̄terea legēdę in eiuſdē ſacrę uirginis honorē, horę canonicæ ſeptēplices breuiuſculæ, neq; maiores, q̄ earꝝ lectio, ſine ipius uirginis honoratione fieri haudq̄q̄ poſſet. Quinimo neq; aliq̄d de ſctis dei officiū eccl'iaſticū, aut in horis canonicis lectitādis, decātādisve, aut ī auguſtiſſimo ſcti altaris offerēdo ſacrificio, agi ualeret unq̄. Reſcindēdaq; foret et demēda ab ipo miſſæ canone (ut uocāt) ſctōꝝ ſępiꝰ iterata cōmemoratio, noīaq; eoꝝ, in libro uitę cōſcripta, ex oī libro eccl'iaſtico eēnt abradēda. Eorūdē q̄q; dies feſti, e faſtis & nr̄is calēdarijs obliterandi forēt & delēdi, ut ne ullus qdē dies, toto anni interuallo cuiq̄ ſctōꝝ aut parit̄ oībꝰ haberet̄ ſolēnis. Et ut paucis agā, abrogāda tādē eēnt oīa & abijciēda, q̄ a principio naſcentis ecclæ in hæc uſq; tpa circa uenerationē ſctōꝝ ſunt religioſe inſtituta, & hactenus ſtudioſe obſeruata. Sed quis hanc extremā feret dementiā, & tantā nō execrabitur inſaniam?

¶ Nō parui hn̄dā eē conſuetudinē ſummoꝝq; pōtificū cōſtitutionē multiplicē, quæ ſanctoꝝ uenerationē diutino obſeruatam uſu, approbat. Cap. IIII.

HVic eccl'iaſticę cōſtitutōi mō dictę, accedit etiā diuturna cōſuetudo chr̄iani ppl'i, ab initio p̄dicatōis euāgelicę, ritꝰ huiꝰ obſeruātiſſimi, ſctōꝝq; uenerationi ꝓpēſius adddicti. Quę qdē cōſuetudo, magnū pōdus, ac momētum hr̄e putāda ē, potiſſimū ī re tā pia ac ſctā neq; ꝑuipēdi aut repudiari debet. ¶ Nēpe ut refert canonicaꝝ

.I. ſanctionū uolumē (q̄d uulgo decretū dicūt) diſt. 11. ca. eccl'iaſticaꝝ, B. Auguſtinꝰ, q̄tū cōſuetudini tribuēdū ſit, his apit ỽbis. Eccl'iaſticaꝝ cōſtitutionū q̄ſdam in ſcriptis, q̄ſdā ỽo apl'ica traditiōe ꝑ ſucceſſores ī miniſterio, cōfirmatas, q̄ſdā ỽo cōſuetudīe roboratas, approbauit uſus, qbꝰ par ritus et idē utriſq; pietatis debet̄ affectꝰ, vn̄ qs, uel aliq̄tulū ſacraꝝ exptꝰ lr̄aꝝ, hæſitauerit? Hęc ibi. Atq obſeruationē illā uenerationis ſctōꝝ, qs iure dubitauerit apl'ica traditiōe & uiroꝝ apl'icoꝝ primū in

Auguſtinus